

спасеніе-то на чловѣцы-тѣ е необходимо проповѣдваніе-то на Евангеліе-то. Туй отъ Бога опрѣдѣленіе не е произволно но има си причинѣ-тѣ. Чловѣци-тѣ по естество сѣ немарливи къмъ спасеніе-то си, и само разумно-то и усърдно-то проповѣдуваніе на Евангеліе-то може да ги събуди. Само чрѣзъ таково проповѣдуваніе, придружено както е съ дѣйствието-то на Святаго Духа, може да се прѣдумватъ чловѣци-тѣ да се прѣдадѣтъ на служеніе Богу, и за това Богъ, като опрѣдѣлява проповѣдваніе-то на Евангеліе-то за срѣдство или орудіе чрѣзъ което той дѣйствува за подновяваніе-то и за освятяваніе-то на сърдцата чловѣчески, съобразува се съ естество-то на чловѣческый-тъ умъ. Церковны-тѣ обряди можатъ да направятъ доста голѣмо впечатлѣніе на умъ-тъ; но туй впечатлѣніе е врѣменно и не трае. А чрѣзъ проповѣдваніе-то Евангелскы тѣ истини се впечатлѣватъ въ умъ-тъ, и чрѣзъ това сърдце-то се очисти и освятава и въикашно-то поведеніе се прѣобразува.

И тѣй можемъ да кажемъ че тѣзи четири пѣща съставяхъ *служеніе-то на Иисуса Христа и на Апостоли-тъ*. Молитва-та, чтеніе-то на Св. Писаніе, пѣяніе-то и проповѣдваніе-то, всички на простъ и вразумителенъ языкъ, бѣхъ способъ-тъ по който до четвъртый-тъ вѣкъ се кланяхъ Богу; и тази наредба има прѣвѣсходность надъ всякъ другъ. Ако святици-тѣ правятъ така, да се молятъ отъ свое-то си сърдце и да приготвятъ за всякъ Св. Недѣль по едно или по двѣ слова